

community

Novoapoštolská církev ve světě

02/2015/CZ

Setkání oblastních apoštolů v Curychu

Srdcem, duší i rozumem

Prosit ve jménu Ježíše –
bohoslužba v Dodomě

Vyznání víry

Učení: Trojjediný Bůh

Společenství regionálně

Zprávy a informace z apoštolské
oblasti Švýcarsko

Strana 13–20

Novoapoštolská církev
International

Radost v Kristu

Moji milí bratři a sestry ve víře na celém světě,

od začátku roku 2015 uběhlo už několik měsíců, které nám přinesly štěstí a neštěstí, trápení a smutek, radost a důvěru. Když jsem stanovil začátkem roku motto "Radost v Kristu", neuvědomoval jsem si, jak mnohostranné je to slovo. Někteří přitom možná mysleli na své pozemské štěstí. Kdo by se z něj ze srdce neradoval? A přece můžeme v obsahu tohoto motto vidět mnohem víc: radost na bohoslužbě, radost díky odpuštění hříchů, radost ve Svaté večeři Páně. Neprožili jsme snad všechny tyto krásné momenty, když jsme prožívali společenství, povzbuzení, to, že jsme spolu a že při sobě stojíme a že si pomáháme?

Jsem si jistý, že naše motto roku bude žít dál. Je totiž mnohem víc, než pouhou větou.

Rád bych vám předal několik myšlenek, které se opírají o naše letošní motto „Radost v Kristu“:

NAK International

- Naše srdce se může radovat, že máme okolo sebe tak krásné společenství Božích dětí. My jsme část společenství – Bůh nedovolí, abychom na naší cestě víry šli sami.
- Pán Ježíš nás miluje a zemřel pro nás. Nám jsou odpuštěny hříchy a Pán nás volá ke svému stolu, abychom měli s ním společenství. Prožíváme ho na každé bohoslužbě! On přichází do našeho středu.
- Pán chce přijít opět. Přislíbil to a uskuteční to. Není to vlastně naše největší radost? Pán přijde, aby vzal svou nevěstu s sebou domů. A my ho můžeme očekávat.

Řekněte sami: Není to nádherné?

Z toho se radujeme společně. Připomínám slovo z Žalmu 103,2: „Nezapomínej na žádné jeho dobrodiní!“

Přeji vám hodně radosti,

Váš

Jean-Luc Schneider

Obsah

Prosit ve jménu Ježíše	3
Vyznání víry	9
Trojediný Bůh	11
Společenství regionálně	13
Zprávy a informace z apoštolské oblasti Švýcarsko	19

Prosit ve jménu Ježíše

Děti vítají kmenového apoštola Schneidera a apoštolů před bohoslužbou 19. dubna 2015 v Dodomě, Tanzanie

Jan 14,14

*„Budete-li mne
o něco prosit ve jménu
mém, já to učiním.“*

Milí sourozenci, milí hosté, dnešní neděle je pro dílo Boží zde ve východní Africe zcela výjimečná. Protože váš oblastní apoštol dnes odchází na odpočinek a bude jmenován jeho nástupce, sešli se zde všichni oblastní apoštolové z Afriky. Jsem si jistý, že to bude významný den v dějinách církve východní Afriky. Ale nemějte obavy, bude jmenován jen nový služebník, Mistr zůstává stejný. My všichni, ať už kmenový apoštol, oblastní apoštolové nebo apoštolové, jsme jen Pánovi služebníci. Pán je Mistr, my jen jeho služebníci. Také nový oblastní apoštol bude stejně jako dosavadní oblastní apoštol služebníkem Pána.

Mám však jedno přání: Kéž by každý z nás včetně mě mohl dnes učinit rozhodující krok na cestě k našemu cíli víry, abychom se mohli přiblížit Kristovi. Udělejme k němu dnes velký krok, abychom se mu ještě více podobali a jednali podle jeho vůle.

Slovo z Bible, které jsem přečetl, obsahuje pozoruhodný příslib. Ježíš říká: „Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním.“ Představte si všechna přání, která člověk má. Bylo by výborné, kdybychom Ježíše jen poprosili a on vše splnil. Jenomže Ježíš k příslibu připojil několik podmínek. V prvé řadě v něho musíme věřit: Musíme věřit, že je Syn Boží a nikoliv někdo, kdo činí zázraky, nebo velký prorok, který umí vyprávět krásné příběhy, nebo někdo, kdo nám pomůže s našimi problémy. Musíme věřit, že je Synem Božím, který přišel na zem jako Vykupitel, aby přinesl lidem spásu a věčný život.

Druhou podmínkou je, že ho musíme prosit v jeho jménu, tedy tak, jako by to za nás udělal on, kdyby byl na našem místě. Jestliže chceme dostat odpověď na naše modlitby, musí být takové, jako by se modlil sám Ježíš. Prosit ho v jeho jménu znamená: Ježíš by mohl onu prosbu vyjádřit sám. Kdykoliv přišli lidé za Ježíšem s prosbou, a bylo zřejmé, že jejich víra není dostatečná nebo Ježíš s prosbou

nesouhlasí, zdráhal se ji splnit. Jednou za ním přišli farižeové a požadovali od něho znamení: „Mistře, chceme od tebe vidět znamení.“ On však jim odpověděl: „Pokolení zlé a zpronevěřilé si hledá znamení; ale znamení mu nebude dáno, leč znamení proroka Jonáše. Jako byl Jonáš v břiše mořské obludy tři dny a tři noci, tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země“ (Matouš 12,39-40). To byla jasná odpověď. Musíte uvěřit ve vzkříšení, jiné znamení nedostanete!

Pro Pána bude věčný život vždy důležitější než všechno pozemské. Nemá smysl ho prosit o změnu priorit.

nefunguje. Ježíš důkaz své lásky k nám již dávno přinesl: Položil za nás život.

Také nemůžeme od Ježíše požadovat: „Ach, prosím, dej nám přece znamení, abychom jasně viděli, že tvé dílo je skutečně dílo spásy.“ Představte si, že by Bůh zde v Dodomě učinil něco velkolepého, aby dokázal: To jsou moje děti, to je Boží dílo. Ale on to neudělá. Řekne: Moje děti jsou důkazem toho, že jde o Boží dílo, neboť se vyvíjejí a stává

Milí bratři a sestry, musíme věřit v Božího Syna. Musíme věřit v našeho Spasitele i v to, že za nás obětoval svůj život. To je důkaz jeho lásky k nám. Nemůžeme přicházet každé ráno k Bohu: „Ach, prosím, dej nám přece znamení, abychom viděli, jak velkou lásku k nám chováš.“ Tak to

Apoštolové a biskupové u oltáře

se z nich nové stvoření. Dochází zde k jakémusi vzkříšení. Starý Adam umírá a rodí se nové stvoření, které je čím dál více patrné. Věříme v dílo Boží, protože vidíme vývoj nového stvoření.

Ježíš uvedl mnoho příkladů. Například v Podobenství o hřivnách. Jeden muž vznešeného rodu měl odejít do daleké země. Zavolał si k sobě deset svých služebníků a dal jim deset hřiven s příkazem: „Hospodařte s nimi, dokud nepřijdu!“ (Lukáš 19,13). Když se muž vrátil, chtěl se přesvědčit, jak kdo hospodařil. Služebník, který svěženou hřivnu jen uschoval, se snažil ospravedlnit argumenty: „Bál jsem se tě, jsi přísný člověk“, ale Ježíš se pokusil vysvětlit, že takový byl úkol, a ten bylo třeba splnit. Služebník měl jednoduše poslechnout. Tím nám Ježíš říká: „Já jsem Syn Boha. Proto moje slova nepominou.“

*Když budeme Pána prosit
o pevnou víru, daruje nám ji,
neboť právě za ni se modlí také
pro tebe a pro mne.*

Mnozí lidé by dnes Ježíše jistě rádi poprosili: „Ach, prosím Tě, nemohl bys upravit své evangelium? Mám kvůli němu určité pochybnosti. Uprav ho podle dnešní doby, přizpůsob ho poměrům naší země.“ Ale Ježíš to neudělá. Ten, kdo věří, že je Synem Boha, ví, že to, co řekl, má platnost na věky. On své poselství kvůli nám nezmění. O to ho prosit vůbec nemusíme.

Ještě je něco, o co Ježíše nemůžeme prosit, protože to není v souladu s jeho myšlenkami: Nemůžeme ho prosit o potrestání hříšníků. Učedníci se o to jednou pokusili: „Pane, máme přivolat oheň s nebe, aby je zahubil“ (Lukáš 9,54)? Ježíš je pokáral.

Jiní zase k němu přivedli ženu: „Tato žena byla přistižena při činu jako cizoložnice. Musí být potrestána“ (Jan 8,4)! Ježíš se bránil, neboť tyto myšlenky nebyly v souladu s jeho. Ježíš je Spasitel. Chce hříšníky spasit a nikoliv potrestat.

Nahoře vlevo: Apoštol oblasti Shadreck Lubasi u oltáře při bohoslužbě

Nemůžeme Ježíše prosit o požehnaní, když je naše srdce rozpolcené, když jsme neposlušní. Máme-li jakýkoliv problém, můžeme Ježíše poprosit, aby nám s ním pomohl. Ale nevyřešíme ho, když ho lži sprovedíme ze světa. Tak to nefunguje. Tomu Pán nemůže požehnat. V podstatě bychom od něj požadovali, aby požehnal naši neposlušnost. Nedodržíme smlouvu, ale očekáváme, že nám pomůže a požehná. To není možné.

Nemá cenu Ježíše prosit, aby požehnal rozpolčené nebo nerozhodné srdce. Je Synem Boha a chce srdce celé. V kázání na hoře řekl, že nakonec budou mnozí u brány do nebeského království prosit o vpuštění: „Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu nepronokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘ A tehdy jim prohlásím: ‚Nikdy jsem vás neznal‘“ (Matouš 7,21-23). Věděl, že jejich srdce je rozpolčené, přestože v jeho jménu konali velké činy.

Poslední příklad: Když byl Ježíš u Marie a Marty, seděla Marie u Ježíšových nohou a naslouchala mu, zatímco Marta měla plno práce. Proto se Marta zeptala Pána: „Pane, nezáleží ti na tom, že mne má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí pře, ať mi pomůže!“ Jeho odpověď zněla: „Marie volila dobře“ (Lukáš 10,40.43). Nemůžeme očekávat, že Ježíš bude přikládat našemu pozemskému životu větší význam než věčnému. Pro Pána bude věčný život vždy důležitější než všechno pozemské. Nemá tedy smysl prosit ho o změnu priorit, protože to neudělá. Vidíte, že nemá

smysl Ježíše o některé věci prosit. On své priority nezmění, protože taková prosba by svědčila o naší nedostatečné víře a neodpovídala by jeho vůli. On chce, abychom věřili.

O co ho tedy můžeme prosit? To je zcela prosté. Budeme ho prosit o to, o co on prosil svého Otce. Šimonu Petrovi řekl: „Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala“ (Lukáš 22,32). Můžeme tedy Pána prosit, aby naše víra za žádných okolností neselhala, abychom dokázali věřit i bez znamení, jen na základě jeho slova. Tím se vyznačuje pevná víra. Když budeme Pána prosit o pevnou víru, daruje nám ji, neboť právě za ni se modlil pro tebe i pro mne.

Můžeme se modlit ve jménu Ježíše: „Pane, tvá vůle se staň.“ Víme, že to není jednoduché, protože někdy máme o Boží vůli nesprávnou představu. Myslíme si, že Boží vůlí je, abychom trpěli, byli nemocní, zemřeli. To však není úplně správně. Bůh nechce, abychom trpěli a snášeli příkoří. Bůh chce, abychom zůstali věrní i v utrpení.

Ježíš věděl přesně, jaká byla vůle jeho Otce: „Musím jít touto cestou, ale Bůh chce, abych mu zůstal věrný až do konce.“ To byla vůle jeho Otce. Když Ježíš řekl: „Nikoliv má, ale

tvá vůle se staň“, věděl přesně, „Můj Otec mě nechce vidět trpět. Chce jen, abych zůstal poslušný až do konce. To je jeho vůle. A ta se musí splnit.“ Když se budeme modlit za totéž: „Otče, tvá vůle se staň“, znamená to, že jsme se rozhodli zůstat věrní, bez ohledu na to, co přijde. Potom nám Ježíš pomůže.

Prosit o něco ve jménu Ježíše znamená také prosit ho o milost, a to tak, jak to od nás očekává. On jasně poukázal na to, co je nutné k dosažení milosti: být pokorný, kající a odpustit bližnímu. To je Kristovo evangelium. Když se jím budeme řídit a poprosíme ho o milost, daruje nám ji.

Apoštol dokonce řekl, že se nás Ježíš v nebesích zastává a prosí Otce, aby nám odpustil: „Zhřeší-li kdo, máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista spravedlivého“ (1. list Janův 2,1). On je na nebesích a oroduje za nás. Jestliže tedy pokorně, kajícím a smířlivě prosíme o milost, daruje nám ji. I on se za ni modlí v náš prospěch.

Při jiné příležitosti prosil Ježíš v modlitbě svého Otce o jednotu svých apoštolů i všech, kteří skrze ně v něho uvěří.

Přeji si, aby se všichni v obcích modlili: „Otče, nechtě si zachováme jednotu, ať se děje cokoliv.“

Kmenový apoštol Jean-Luc Schneider jmenuje Josepha Ekhuyau apoštolem oblasti; v pozadí: apoštol oblasti Patrick Mkhwanazi (jihovýchodní Afrika) a apoštol oblasti Michael Deppner (Demokratická republika Kongo)

Poděkování odcházejícímu apoštolovi oblasti; zleva doprava: apoštol oblasti Noël Barnes (Cape), apoštol oblasti na odpočinku Shadreck Lubasi (východní Afrika), kmenový apoštol Jean-Luc Schneider

Modlil se tedy i za nás. My jsme ti, kteří díky apoštolům v Ježíše Krista uvěřili. On se modlí za jednotu svého lidu. Přeji si, aby se všichni v obcích modlili: „Otče, necht' si zachováme jednotu, ať se děje cokoliv.“ Když se upřímně zasadíme za jednotu v obci, Ježíš nám ji daruje, neboť prosí o totéž.

Když ho budeme prosit: „Zkrať čas a přijď brzy“, splní naši prosbu, neboť prosí o stejnou věc.

Vidíte, že v těchto pěti bodech prosíme vždy ve jménu Ježíše. On odpoví. On naše přání splní. Když ho poprosíme o posílení naší víry, udělá to. Když ho poprosíme o zachování poslušnosti a věrnosti za všech okolností, udělá to. Když ho poprosíme o milost, udělá to. Ale musíme prosit o milost v jeho jménu, tedy přijmout jeho podmínky.

Když budeme prosit o jednotu, protože po ni toužíme, daruje nám ji. Neboť po ní touží také. Když budeme prosit o zkrácení času: „Pane, přijď brzy!“, přijde. Protože si přeje totéž.

Generační výměna ve východní Africe

Čtyři dny pobýval kmenový apoštol Jean-Luc Schneider ve východní Africe – především v Tanzanii, ale navštívil i ostrov Zanzibar, ten také patřil k jeho návštěvě východní Afriky. Završením této cesty byla bohoslužba v neděli 19. dubna v Dodomě, hlavním městě Tanzanie se změnou vedení na úrovni apoštola oblasti. Kmenový apoštol uvedl dosavadního apoštola oblasti Shadrecka Lubasiho na odpočinek a jmenoval Josepha Opemba Ekhuya apoštolem oblasti pro východní Afriku. Bohoslužba byla přenášena televizí do obcí Novoapoštolské církve v Tanzanii, Keni a Ugandě.

Foto: Mezinárodní NAC

V září 2015 vyjde v knižní podobě Katechismus Novoapoštolské církve v otázkách a odpovědích. Z celkem 750 otázek a odpovědí vybere časopis „community“ některé otázky a odpovědi, které čtenářům ve stručnosti představí. V tomto vydání se zaměříme na vyznání víry a trojjediného Boha.

Co je vyznání víry?

Vyznání víry představuje shrnutí hlavního obsahu určité věrouky. Ve vyznání víry je obsaženo to, co členové určitého náboženského společenství vyznávají. Svým vyznáním se od sebe jednotlivé náboženské společnosti liší.

Jak vznikala první křesťanská vyznání víry?

První křesťanská vyznání víry se nazývají „starocírkevní vyznání víry“. Vznikala v průběhu druhého až čtvrtého století po Kristu. V této době se začínala formulovat učení o Boží trojjedinosti a učení o povaze Ježíše Krista. Důvodem byly neshody ohledně obsahu víry. Například se objevovalo mínění, že Ježíš Kristus nebyl ve skutečnosti ukřižován nebo že nebyl vzkříšen. Právě vyznání víry umožňovalo se od takového nepravého učení distancovat.

Která starocírkevní vyznání víry jsou nejdůležitější?

Dvě nejdůležitější starocírkevní vyznání víry jsou Apoštolské vyznání („Apostolicum“) a Nicejsko-cařihradské vyznání. Apoštolské vyznání bylo v základních rysech sestaveno v druhém století a ve čtvrtém století lehce doplněno. Nicejsko-cařihradské vyznání je výsledkem koncilů v Niceji (v roce 325 po Kristu) a v Cařihradu (v roce 381 po Kristu). V tomto vyznání je zachyceno především vyznání Boží trojjedinosti.

Koncil je sněm vysokých duchovních hodnostářů, který má za cíl projednat záležitosti týkající se otázek víry.

Jaký význam mají starocírkevní vyznání pro Novoapoštolskou církev?

Učení Novoapoštolské církve vychází z Písma svatého. Starocírkevní vyznání víry shrnují základní obsah svědectví z Písma svatého.

Novoapoštolská církev vyznává víru formulovanou v obou starocírkevních vyznáních, tedy víru v trojjediného Boha, Ježíše Krista jako opravdového Boha a opravdového člověka, Ježíšovo narození z Panny Marie, seslání Ducha svatého, církve, svátosti, očekávání nového příchodu Krista a vzkříšení mrtvých.

Navzdory rozdílům mezi jednotlivými konfesemi představují tato vyznání sjednocující prvek všech křesťanů.

„Konfese“ (doslova: „vyznání“) znamená „vyznání víry, církevní příslušnost“. „Konfesemi“ se také označují různá křesťanská společenství.

Jak zní novoapoštolské vyznání víry?

„Věřím v Boha, Otce, Všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

Věřím v Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa; sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odtud znovu přijde.

Věřím v Ducha svatého, jednu, svatou, obecnou a apoštolskou církev, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení mrtvých a život věčný.

Věřím, že Pán Ježíš svou církev řídí a k tomu vyslal své apoštoly a stále vysílá až do svého nového příchodu s příkazem, aby učili, jeho jménem odpouštěli hříchy a křtili vodou a Duchem svatým.

Věřím, že ti, které si Bůh vybral k výkonu úřadu, jsou uváděni do úřadu pouze apoštoly a že z apoštolského úřadu vychází moc, požehnání i posvěcení k jejich službě.

Věřím, že Svatý křest vodou je prvním krokem k obnově člověka v Duchu svatém a že křtěnec je jím přijat do společenství těch, kteří věří v Ježíše Krista a vyznávají ho jako svého Pána.

Věřím, že Svatou večeři Páně ustanovil sám Pán na památku jednou přinesené, plně platné oběti, jeho hořkého utrpení a smrti. Důstojné požití Svaté večeře Páně nám zaručuje život ve společenství s Ježíšem Kristem, naším Pánem. Slaví se nekvašeným chlebem a vínem; obojí musí být vysvěceno a podáváno nositelem úřadu, kterého zmocní apoštol.

Věřím, že ti, kteří byli pokřtěni vodou, musí přijmout od apoštola Ducha svatého, aby se stali dětmi Božími a dosáhli předpokladu stát se prvotinou.

Věřím, že Pán Ježíš jistě znovu přijde tak, jak vstoupil na nebesa, a že ty první (prvotinu) z mrtvých i živých, kteří v jeho příchod doufali a připravovali se, vezme k sobě; že po nebeské svatbě s nimi přijde opět zpátky na zem, zřídí své království pokoje a oni budou s ním jako královské kněžstvo vládnout. Když skončí království pokoje, nastane poslední soud. Poté Bůh stvoří nové nebe a novou zemi a bude přebývat u svého lidu.

Věřím, že jsem světské moci zavázán poslušností, pokud to nebude odporovat Božím zákonům.“

Jaký význam má novoapoštolské vyznání víry?

Novoapoštolské vyznání víry vyjadřuje v deseti člancích věrouku Novoapoštolské církve. Jeho úkol spočívá také ve formování postoje novoapoštolských křesťanů k víře.

Vyznání víry má přiblížit základní obsah novoapoštolské víry ostatním lidem.

Trojediný Bůh

Kdo je trojediný Bůh?

Bůh je duchovní, dokonalá, zcela nezávislá bytost. Je věčný, nemá počátek ani konec. Bůh je Otec, Syn a Duch svatý. Když mluvíme o "Otcí, Synu a Duchu svatém", tak to nejsou tři bohové, nýbrž tři osoby, které tvoří jediného Boha.

Co podstatného víme o Bohu?

Lidé nemohou popsat dopodrobna Boha. Podstatné znaky Boha ale lze uvést: Bůh je jeden (jediný), svatý, všemohoucí, věčný, milosrdný, spravedlivý, dokonalý.

Jaký je vzájemný vztah mezi Otcem, Synem a Duchem svatým?

Otec, Syn a Duch svatý jsou názvy pro tři božské osoby. I když se od sebe odlišují, tvoří jednoho Boha. V křesťanské tradici je třem božským osobám přiřazována jedna zásadní věc. Bůh, Otec, je Stvořitelem nebe a země. Bůh, Syn, je Spasitel, který se stal člověkem a obětoval svůj život za vykoupení lidstva. Bůh, Duch svatý, je nový tvůrce: Stará se o to, aby Boží spása byla dostupná všem lidem, aby nová bytost dospěla k završení.

Co znamená pojem "Otec", když se použije v souvislosti s Bohem?

Když se termín "Otec" použije v souvislosti s Bohem, jsou s tím spojeny aspekty stvoření, autority a péče. Bůh je stvořitelem a udržovatelem všeho, co stvořil. Proto může každý člověk nazývat Boha, svého Stvořitele, „Otcem“.

Co vypovídá stvoření o Bohu?

Stvoření a jeho zákony svědčí o Boží moudrosti, jejíž velikost si člověk nedokáže představit. Obdivně volá žalmista: „Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou“ (Žalm 19,2).

V jakém období Bůh stvořil svět?

Bůh stvořil svět v šesti „dnech stvoření“. Jako „dny stvoření“ je míněna doba, která není blíže určena. Jeden „den“ v Božím stvoření není stejný jako jeden běžný den v naší době. V 1. Mojžíšově 2,2 je napsáno: „Sedmého dne Bůh

dokončil své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo.“

... jeden den je u Pána jako tisíc let a ,tisíc let je jako jeden den“ (2. Petr 3 z verše 8).

“Tisíc let je ve tvých očích jako včerejšek, jenž minul“ (Žalm 90,4).

Je Boží stvoření jen to, co může člověk pochopit prostřednictvím svých smyslů?

Ne, existuje také neviditelné Boží stvoření. Jeho tajemství stejně - jako Bůh sám - uniká lidskému poznání. Písmo ale obsahuje odkazy na oblasti, postupy, stavy a podstatu bytí mimo hmotné stvoření.

Patří dábel k neviditelnému stvoření?

Đábel byl původně jedním z andělů. Jako takový patřil k neviditelnému stvoření. Tento anděl se vzbouřil proti Bohu a byl i se svými následovníky kvůli své neposlušnosti, závisťi a lhaní svržen z nebe, od společenství s Bohem.

“Vždyť Bůh neušetřil ani anděly, kteří zhřešili, ale svrhl je do temné propasti podsvětí“ (2. Petr 2,4).

“Také anděly, kteří se nedrželi nebeského domova, kteří svůj domov opouštěli, odsoudil k věčným poutům v temnotě“ (Židům 6).

Co je úkolem andělů?

Úkolem andělů je uctívat Boha, plnit jeho rozkazy a tím mu sloužit. Boží láska k lidem se projevuje mimo jiné i tím, že nechal anděly sloužit lidem. To, že především děti mají andělskou ochranu, lze soudit z Matouše 18,10.

“Jsem Refael, jeden ze sedmi andělů, kteří jsou připraveni, aby vcházeli před Hospodinovu slávu. [...] Dokud jsem byl s vámi, nebyl jsem s vámi z vlastní laskavosti, nýbrž z Boží vůle. Jemu dobrořečte po všechny dny a pějte mu chválu.“ (Tóbijáš 12,15.18).

„Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých. Pravím vám, že jejich andělé v nebi jsou neustále v blízkosti mého nebeského Otce.“ (Matouš 18,10).

Mají být andělé uctíváni?

Ne, protože andělé budou vždy pracovat dle Boží vůle: Proto dík a úcta patří nikoli jim, nýbrž Bohu.

Andělé jsou „jen duchem, vyslaným k službě těm, kdo mají dojít spasení“ (Židům 1,14).

Proč je třeba zabývat se tím, co je neviditelné?

Člověk je jednota ducha, duše a těla (srov. 1. list Tesalonickým 5,23). Tělo je smrtelné, tudíž náleží k viditelné části stvoření Božího. Duše a duch je to, co je nesmrtelné, je to ta část, která patří k neviditelnému stvoření Božímu. Vzhledem k tomu, že duše a duch i po smrti přetrvávají, je důležité, zabývat se tím, co je neviditelné. Postoj, který člověk vůči Bohu zaujme na tomto světě, bude mít dopad na jeho existenci na onom světě. Toto poznání může lidem pomoci odolat pokušení ďábla a vést takový život, jaký se líbí Bohu. Význam neviditelného v našem životě objasňuje apoštol Pavel: „Toto krátké a lehké soužení působí přenesmírnou váhu věčné slávy nám, kteří nehledíme k viditelnému, nýbrž neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné.“ (2. Kor 4,17.18). Zabývat se tím, co je neviditelné, nám pomáhá lépe hodnotit to, co nás potká.

V září 2015 jako kniha

1. září 2015 vyjde Katechismus Novoapoštolské církve v nové podobě. Dohodli se na tom oblastní apoštolové na svém posledním sněmu. Katechismus bude zpracován formou „otázek a odpovědí“.

Překlady do pěti hlavních jazyků i grafická podoba jsou již hotové. V současné době probíhají dokončovací práce před tiskem.

Společný start v několika jazycích

„Katechismus v otázkách a odpovědích“ by měl postupně vycházet v angličtině, němčině, francouzštině, španělštině a portugalštině, ale sněm apoštolů oblasti rozhodl, že jazykové mutace budou vydány společně k určitému termínu. Tím bylo odstartováno vydání katechismu i v dalších jazycích, u nichž je překlad již hotový. Sem patří především řada regionálních jazyků v Demokratické republice Kongo, kde žije zhruba třetina členů církve z celého světa.

Použití katechismu při výuce

Vedení církve pokládalo za důležité vypracovat takovou verzi Katechismu Novoapoštolské církve, která by byla vhodná především pro účely výuky. Text katechismu byl proto rozčleněn do 750 otázek a odpovědí. Informovala o tom projektová skupina „Novoapoštolská víra“, která pracovala téměř deset let na základní podobě tohoto díla.

Schéma otázek a odpovědí se používá v křesťanských katechismech už po staletí a také v Novoapoštolské církvi má dlouhou tradici. Didaktická metoda, na níž je toto schéma vystavěno, se mnohostranně osvědčila. Proto se bude Katechismus Novoapoštolské církve v otázkách a odpovědích do budoucna používat při školeních nositelů úřadu i jako doplňující učební materiál při výuce dětí a mládeže.

Společenství regionálně

Okruh působení apoštola oblasti Švýcarsko

Povolání k pokoji

Kde je pokoj, tam je svoboda.

Kde je pokoj, tam je bohatství.

Kde je pokoj, tam člověk usiluje o jednotu a rád se setkává s druhými.

apoštol Rudolf Kainz

Po 34 letech v úřadu odešel nejdéle sloužící apoštol Novoapoštolské církve Rudolf Kainz na odpočinek. Stalo se tak 15. března 2015 v Schaffhausenu-Neuhausenu na bohoslužbě kmenového apoštola Jean-Luca Schneidera.

Na závěr letošního prvního sněmu oblastních apoštolů pozval kmenový apoštol všechny apoštoly oblasti s jejich pomocníky na tuto bohoslužbu Novoapoštolské církve do Schaffhausenu-Neuhausenu. Bohoslužba byla přenášena do celé pracovní oblasti apoštola oblasti Markuse Fehlbauma.

Základem bohoslužby bylo slovo z Listu Koloským 3,15: „A ve vašem srdci ať vládne mír Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční.“ Ve svém

Kmenový apoštol uvádí na odpočinek apoštola Rudolfa Kainze

Pohled do plně obsazeného církevního sálu v obci Schaffhausen-Neuhausen

kázání ukázal obci, jak důležitý je mír a pokoj v Kristu. Ať tento pokoj vládne v srdcích a ovlivňuje naše rozhodnutí!

Kmenový apoštol pronesl také slovo k sněmu oblastních apoštolů: Na sněmu je třeba učinit mnohá rozhodnutí, a sice rozumem, srdcem i duší. K tomu je zapotřebí znát Bibli, diskutovat s ostatními apoštolů, nechat se inspirovat Bohem a vroucně se modlit za správné rozhodnutí.

Během bohoslužby přísluhovali pomocník oblastního apoštola Enrique Minio, apoštol oblasti Rüdiger Krause ze severního Německa a apoštol Rudolf Kainz, který poukázal na velké bohatství pokoje a jako své osobní vyznání použil slova dětské písně: „Ježíš budiž heslem mým, nikdy se mu nevdálím!“

Uvedení na odpočinek apoštola Rudolfa Kainze

Kmenový apoštol během laudatia na apoštola Kainze připomněl jeho první příspěvek z kázání a působivá slova, abychom se k Ježíši přimkli jako měkkýš ke skále. Apoštol Kainz se vždy stavěl do služby Pána a působil v Rakousku 34 let jako opravdový apoštol Krista. Muž skromné povahy, ale také jasných slov. Prozíravý, moudrý a rozhodný, především však šířící Ježíšovu lásku. Kmenový apoštol uvedl apoštola Kainze na odpočinek a duchovní péči Rakouska svěřil do rukou apoštola Philippa Burrena.

Apoštol Kainz přísluhoje naposledy jako aktivní apoštol

Kmenový apoštol svěřuje péči o sourozence v Rakousku apoštolovi Philippu Burrenovi

Apoštol Cone s dětmi z náboženské obce v Ocna Mureș

Apoštol Cone s představeným, jehož manželka je učitelkou náboženství, a jejich dvě vnoučata

Dětský pěvecký sbor z okresu Ariniș a Baia Mare; některé děti nosí tradiční lidové kroje

Děti v centru obce

Pod tímto názvem sloužil apoštol Vasile Cone na počátku března 2015 bohoslužbu pro děti v Ocna Mureș (Rumunsko). Bohoslužby se zúčastnilo asi 30 dětí, některé z nich patřily i do jiných náboženských obcí.

Přípravy na tento mimořádný den začaly již mnohem dříve. Děti mohly přispět svými nápady, návrhy a aktivně se účastnit různých aktivit, jako je např. koncepce výzdoby oltáře. Spolu s učitelkou náboženství si děti připravily představení na téma „Život v 21. století“, které pak předvedly na bohoslužbě.

Bylo hezké vidět, jak energicky a s jak velkou radostí se děti podílely na přípravě i na samotné bohoslužbě.

Učitelka náboženství v náboženské obci v Ocna Mureș začala před časem se svými vnoučaty speciální misijní dílo. Vnoučata pozvala své spolužáky a kamarády na výuku náboženství, na bohoslužbu a další aktivity pro děti. Pěkný vztah mezi dětmi umožnil, že se některé nyní pravidelně účastní společenských aktivit v obci v Ocny Mureș – a co víc - aktivně se na nich podílejí.

Na konci této bohoslužby apoštol poděkoval dětem za jejich příspěvky a za radost, kterou udělaly svým vystoupením všem přítomným. Nato se všichni účastníci setkali u společného jídla.

OBLAST PŮSOBNÍ APOŠTOLA OBLASTI ŠVÝCARSKO

Novoapoštolská církev Švýcarsko a oblasti její péče

Duchovní a organizační péče o zhruba 400 obcí ve Švýcarsku a svěřených oblastech je v rukou oblastního apoštola Markuse Fehlbauma, tří apoštolů a šesti biskupů. Starají se o 15 švýcarských oblastí s přibližně 33 000 členy a také slouží 24 000 členů v dalších 10 zemích v Evropě.

ŠVÝCARSKO

	Oblasti	3
	Obce	157
	Členové	33 498
	Nositelé úřadu	1 606

ŠPANĚLSKO

	Oblasti	13
	Obce	29
	Členové	2 841
	Nositelé úřadu	149

včetně Kanárských ostrovů

GIBRALTAR

	Obce	1
	Členové	8
	Nositelé úřadu	1

STŘEDOZEMNÍ MOŘE

Oblastní apoštol

Apoštol

Markus Fehlbaum

Philipp Burren
Švýcarsko
Rakousko
Slovensko

Thomas Deubel
Švýcarsko
Česká republika
Maďarsko
Bulharsko

Jürg Zbinden
Švýcarsko
Itálie

Semion Cazacu
Moldavsko

Vasile Cone
Rumunsko

Erhard Suter
Španělsko
Gibraltar

Fotos: Archiv

ČESKÁ REPUBLIKA

	Oblasti	6
	Obce	8
	Členové	350
	Nositelé úřadu	9

RAKOUSKO

	Oblasti	13
	Obce	37
	Členové	4 925
	Nositelé úřadu	266

MAĎARSKO

	Oblasti	1
	Obce	9
	Členové	414
	Nositelé úřadu	19

MOLDAVSKO

	Oblasti	2
	Obce	41
	Členové	4 388
	Nositelé úřadu	65

RUMUNSKO

	Oblasti	33
	Obce	66
	Členové	7 319
	Nositelé úřadu	244

SLOVINSKO

	Obce	2
	Členové	47
	Nositelé úřadu	2

ITÁLIE

	Oblasti	22
	Obce	26
	Členové	2 140
	Nositelé úřadu	97

BULHARSKO

	Oblasti	4
	Obce	8
	Členové	606
	Nositelé úřadu	13

Slavnostní shromáždění obce u příležitosti znovuotevření kostela v Montreux

Znovuotevření kostela v Montreux

Po rozsáhlé renovaci mohl apoštol oblasti Markus Fehlbaum v neděli, dne 8. března 2015, opět slavnostně otevřít novoapoštolský kostel v Montreux.

Pro bratry a sestry obou obcí Vevey a Montreux, spojených v roce 2011, to byl den radosti. Po třech letech stavebních prací mohli věřící opět vstoupit do svého nově opraveného kostela v Montreux a naplnit ho životem.

Na slavnostní bohoslužbě mohl apoštol oblasti Markus Fehlbaum v neděli, dne 8. března 2015, opět otevřít kostel v Montreux. Apoštol oblasti sloužil asi 180 návštěvníkům bohoslužby slovem z 1. Jan 4,11: „Milování, jestliže Bůh nás tak miloval, i my se máme navzájem milovat“.

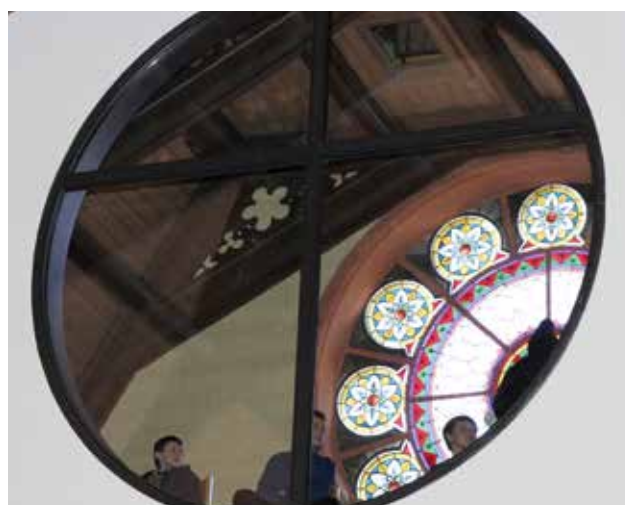
Ve svém kázání vztáhl tato slova na obec a poukázal na to, že v obci prožíváme upřímné společenství. Láska v obci se projevuje tím, že věřící jsou „jedna duše a jedno tělo“. Ježíš je výchozím bodem pro pokoj a radost v obci. S ním spojení vytváří cestu lásky.

Po zvláštní modlitbě za znovuotevření kostela dal apoštol oblasti obci na závěr slib a řekl: „Jedněte podle přikázání milovat bližního svého: milujte Boha z celého srdce, celou duší a s veškerou vaší silou, a milujte bližního jako sebe sama – tak budete požehnáni.“

Apoštola oblasti doprovázeli nositelé úřadu oblasti Romandie-Süd. Sbor a instrumentální soubor se postaraly o krásný a působivý hudební doprovod této bohoslužby.

Oblastní apoštol Markus Fehlbaum na bohoslužbě k znovuotevření kostela

Netradiční kulaté okno

Sněm apoštolů a biskupů v Rumunsku

Jedinečný zážitek přinesla sourozencům v obci Oršava bohoslužba s apoštolem oblasti Markusem Fehlbaumem a všemi apoštoly a biskupy pracovní oblasti apoštola oblasti Švýcarsko v neděli 31. května 2015.

V rumunských obcích Temešvár a Oršava se od pátku 29. května do úterý 2. června 2015 konalo několik apoštolských a biskupských sněmů pro misijní země i pro celou pracovní oblast apoštola oblasti.

Apoštolové a biskupové působící v územních církvích našich misijních zemí přicestovali v pátek do Temešváru, kde se konal první sněm. O den později dorazili i ostatní apoštolové a biskupové. Z Temešváru pokračovali čtyři a půl hodiny autobusem do Oršavy, malého městečka na Dunaji.

Pobyt v Rumunsku vyvrcholil v neděli dopoledne bohoslužbou v Oršavě, které se zúčastnilo 185 sourozenců. Oblastní apoštol sloužil slovem ze Skutků 4,33: "Boží moc provázela svědectví apoštolů o vzkříšení Pána Ježíše a na všech spočívala velká milost." Na této bohoslužbě byl uveden na odpočinek starší oblasti z oblasti Severin a byl ordinován nový evangelista oblasti. Hudební doprovod při bohoslužbě zajistil sbor z Bukurešti. Po bohoslužbě strávili apoštolové a biskupové krásné chvíle ve společenství sourozenců při společném obědě. Poté se kochali nádhernou krajinou při plavbě lodí po Dunaji.

V pondělí ráno byl na programu sněm všech apoštolů a biskupů. Na první část sněmu pozval apoštol oblasti také manželky. Odpoledne se všichni vraceli autobusem do Temešváru, s krátkou zastávkou v Oravici. Společně si prohlédli tamní kostel a zvláště se pomodlili za tuto obec. Třetí sněm se uskutečnil v úterý dopoledne.

Závěr těchto dní v Rumunsku vyplnila návštěva dětského stacionáře, kterou vede nadace NAC-Humanitas, a dětského domova v Zabraní, který rovněž podporuje naše nadace. Dětem se zde dostává velmi dobré péče, chodí do školy a zdravě se stravují. Návštěva všechny velmi dojala. Projekty Nadace NAC-Humanitas v Zabraní jsou opravdovým úspěchem!

Setkání apoštolů a biskupů v Temešváru

Oblastní apoštol Markus Fehlbaum na bohoslužbě v Oršavě

Oblastní apoštol a jeho doprovod při návštěvě Dětského domova v Zabraní

Krátké zprávy z apoštolské oblasti Švýcarsko

Vysvěcení církevního sálu ve Fuerteventura

Počátky ještě mladé obce sahají do listopadu 2007. Tehdy apoštol Erhard Suter navštívil ostrov Fuerteventura a sloužil tam poprvé bohoslužbu v jednom bytě. Této bohoslužby se zúčastnilo celkem 5 bratrů a sester a 7 hostů. V tomto bytě se bohoslužby konaly zpravidla jednou, později dvakrát měsíčně. Od roku 2010 se bohoslužby konaly dvakrát měsíčně v jednom hotelu až do poloviny roku 2014, kdy církev dostala výpověď. Kněz U. Heinrich nabídl spontánně k dispozici prostor ve svém domě do té doby, než se našel nový sál pro konání bohoslužeb. 23. března 2015 vysvětil apoštol Suter nový církevní sál.

Pohled na budovu s novým církevním sálem ve Fuerteventura

tisk

Vydavatel: Jean-Luc Schneider,
Überlandstrasse 243, CH-8051 Curych, Švýcarsko
Verlag Friedrich Bischoff GmbH
Frankfurter StraÙe 233, 63263 Neu-Isenburg, Německo
Editor: Peter Johanning, Andreas Grossglauser
Fotos: NAC Švýcarsko, NAC Zambie, NAC Španělsko,
NAC International, Bernhard Holdener, Oliver Rütten,
Pablo Menzi

Děti se svým doprovodem

Podoby lásky

Poprvé se v oblasti Centro (Španělsko) konal tábor pro děti, který trval jeden víkend. Pro děti to byla zcela nová zkušenost. Plně radosti a vzrušení se ani nemohly dočkat. Konečně to začalo! V pátek 29. května 2015 se čtyři auta vydala k mládežnické ubytovně v Sierra de Madrid, k místu, které leží asi 45 minut severně od Madridu.

Deset dětí doprovázeli tři dospělí. Jakmile děti dorazily do tábora, hned začaly zkoumat jeho blízké okolí. Moc se jim líbilo „Březové údolí“ – oáza klidu a odpočinku. Sobota byla napínavá. Po snídani děti vyrazily na pěší výlet a cestou trhaly květiny, kterými pak ozdobily oltář. Vyvrcholením byla odpolední bohoslužba pro děti se starším oblastí Pedrem Olmedem, který jim názorně a zajímavě vysvětlil různé podoby lásky. Tábor byl bohužel příliš krátký a děti doufají, že se podobný víkendový tábor ještě někdy uskuteční.

